

Bora, l'ànima de la Unió

3a divisió.

El migcampista del Figueres va ser clau en l'empat contra l'Hospitalet i, tot i tenir vint anys, s'ha erigit en un dels referents de l'equip

El Figueres viu segurament el millor moment de la temporada, i és que, tot i que els últims quatre partits han acabat amb empat, el cert és que els figuerencs encadenen sis partits sense perdre –set comptant el partit que hauria tocat contra el Reus abans d'aquesta ratxa– i han trobat per fi la regularitat. A més, l'últim empat, el de diumenge a Vilatenim, va deixar un bon gust a tots els figuerencs, ja que es va produir contra l'Hospitalet, el líder, que sembla disparat cap al títol, amb permís del Terrassa. De fet, fins i tot un triomf no hauria estat cap sorpresa tal com va anar el partit. “Estem molt contents perquè un punt contra el líder sempre és positiu, però vam estar a prop d'aconseguir els tres punts. Sembla que ara que fa força setmanes que no perdem les coses comencen a sortir bé, i és que segurament necessitàvem aquest període d'adaptació perquè gairebé tota la plantilla era nova”, destaca Bora, l'autor del gol de la Unió de diumenge –el seu segon gol aquest curs–, que confia que l'equip ara no pari de créixer. “Estaria bé sumar els tres punts sovint i no empatar tant, però és important sumar i les victòries arribaran. L'objectiu ara és anar partit a partit, guanyar el màxim possible i veure fins on podem escalar en la classificació”, afirma.

L'empenta del braçalet Bora va ser un dels destacats del partit contra l'Hospitalet, més enllà del gol. La seva tasca al mig del camp va ser determinant per contenir el líder i va recórrer a la jerarquia per fer-se l'amo de la zona mitjana. I ho va fer el primer dia que estrenava el braçalet de capità com a titular, per les baixes de Gelmà i Uri Ayala. Veient-lo jugar, ningú diria que el migcampista figuerenc, d'origen senegalès, només té vint anys. “Estic molt content per ajudar l'equip amb un bon gol. Abans del partit em vaig trobar amb el braçalet i és una gran responsabilitat, però em fa molt feliç, perquè soc d'aquí i he estat molts anys al club. Per a mi és un orgull tot el que comporta”, destaca Bora, que ja va lluir la senyera al braç fa unes setmanes al camp del Santfeliuenc després de l'expulsió d'Uri Ayala.

El pes de Bora a la Unió va més enllà de ser un dels capitans. I és que el jove migcampista s'ha erigit aquesta temporada en un dels referents de l'equip. De fet, és el jugador més utilitzat de la plantilla perquè només es va perdre 12 minuts al camp de l'Hospitalet i, per sanció, el partit contra el Castelldefels. I això que el migcampista fa un any pràcticament no comptava per a Joan Esteva, però es va guanyar el lloc amb l'arribada de Xavi Agustí a la banqueta. “El futbol és així. Em va tocar esperar i en Xavi em va donar l'oportunitat i la vaig aprofitar, marcant un gol el primer dia. Des de llavors he jugat sempre i em sento important. S'ha de treballar fort perquè arribi l'oportunitat i quan va arribar la vaig poder aprofitar. Estic molt content per com van les coses”, destaca el migcampista, un dels líders de la Unió.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 29-01-2020, Pàgina 9

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1731030-bora-l-anima-de-la-unio.html>